

POSLANICA JEVREJIMA, 3. GLAVA

Jeffersonville, Indiana, SAD
1. septembra 1957.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

POSLANICA JEVREJIMA, 3. GLAVA

1 Dobro jutro, prijatelji. Privilegija je biti ovde ovog jutra u službi Gospodnjoj. I nadamo se i verujemo za dobru službu.

Baš sam bio nazad u...ono što smo nekad zvali đakonskom kancelarijom, gde su snimači sada, i baš sam razgovarao s jednom mladom damom i njenom majkom tamo nazad, odozgo iz Jolietu u Illinoisu. I baš sam razmišljao kakav proizvod Božije milosti je ta devojka. Većina od nas ovde okolo je poznajemo. Bila je alkoholičarka, jedna od najgorih. I ta priča mi nikad nije bila jasna do ovog jutra, od kada je sišla s bine. Gospod joj je otkrio sve što nije bilo u redu i šta će se dogoditi. A ona je sišla s bine plačući i radujući se jer ju je Bog spasio od groba pijanice. I ona... Jedna dama joj je prišla i počela plakati, da je njena ćerka, verujem da jeste, bila zavisnik od droge. I znate, milošću Božijom, ta je devojka bila prozvana. Verujem da je sledeće večer Rosella bila prozvana. I devojka koja se drogirala je bila isceljena. A ona i njen muž propovedaju Evanđelje. I-i-i videti ljupku malu damu kao što je Rosella i baš sazreli. I sada ona, veoma cenjena, ona ima...oseća poziv u svom srcu. Ali znajući Bibliju o ženama propovednicama, vidite, ona zna da je to nešto drugo. I Bog je vodi u zatvore i stvari da daje svedočanstvo.

Jednostavno je predivno znati, tražiti volju Gospodnju. Ponekad imamo osećaj, ali želimo nositi taj osećaj po mestima; ako ne pazite, đavo će uzeti taj osećaj i izopačiti ga u nešto. Ali dok god ostanemo u Bibliji, onda smo u redu, vidite, krećemo se pravo voljom Gospodnjom.

2 I tako verujem da-da će se Rosella konačno okrenuti u misijske terene negde jer Amerika ne želi Evanđelje.

Vi to znate. Možemo i priznati da, da ovi anglosaksonski ljudi, to je završeno. To je sve. Nema više Evanđelja koje će Amerika primiti. O, imate nekoliko onih koji zalutaju tu i tamo. Ali kao samo Evanđelje je gotovo. A ne možete im čak ni propovedati, ne možete im pričati. Neće ništa verovati. Vidite? Samo imaju svoje vlastite tvrdoglave ideje i ne pomeraju se.

A sledeća stvar za ovu naciju je sud. I imaće ga. On može biti kroz depresiju. Može biti kroz atomsku bombu. Može biti kroz veliku pošast, bolest ili nešto, ali ona je spremna. Dolazi. Hiljade puta hiljade će pasti.

Prošli smo juče, brat Zabel i ja, do...i brat Woods, dolazili smo dole iz Kentuckyja gde smo bili tri dana i prolazili smo pored stambenog projekta. Brat Zabel je rekao: „Tamo nema...” Zaboravio sam. „Nema gotovo nikoga od tih ljudi u tom projektu da čak ide u bilo koju crkvu.”

3 Pitali biste ih o tome. „Pa, imamo svoju televiziju. Tako nađemo

utehu." Vidite? To je američki stav. Vidite? „Imamo televiziju. Imamo dosta novca. Imamo dobra kola, imamo divne domove. Šta nam treba Gospod? Ne treba nam to." To je stav.

Gotovo jedina religija i spasenje koje imamo, i ljubav, je među pravim pobožnim ljudima. Znate, Biblija je rekla da će se to dogoditi. [Zajednica kaže: „Amen." - urednik] Uh-huh. Vi čitaoci Biblije, čujem kako uzvikujete „amen" i vi propovednici tamo nazad. Pa, to je tačno. Ljubav će biti tako daleko u poslednjim danima; jedina ljubav koja će ostati biće među Božijim izabranim ljudima. „Otac će biti protiv majke i majka protiv oca i deca protiv roditelja i razni jedni protiv drugih." I jedina ljubav koja će ostati biće samo ta Izabrana, samo Izabrani. Reč „izabran" dolazi od reči „izabrani", Božiji izabrani ljudi.

4 I kada mi je Rosella citirala priču u sobi pre nekog vremena, samo sam razmišljao, da, te noći, rekla je da se nešto dogodilo. I kako je to reklo, celi njen život, kada bi bila samo jedan izbuljeni alkoholičar. Nisu mogli, nikakvi Anonimni alkoholičari. Četiri doktora je odustalo od nje. Ništa nije moglo biti učinjeno. I kako se od tog istog trenutka nešto dogodilo.

Sada nije više tako izbezumljenog pogleda. Ona je ljupka, predivna mlada žena od trideset i tri godine, a prošla bi sa oko dvadeset i dve; upravo kako je Bog učinio za nju ono što je učinio i kako ona drugačije izgleda. I, ali rekao sam: „Rosella, pre stvaranja sveta, Bog je predodredio taj trenutak." Da, gospodine. Vidite? Tačno. I kada je mali stari Billy Paul, tamo nazad gde se nalazi, gurao ljudima molitvene kartice te noći, nije ni znao kome je davao molitvenu karticu.

Nije li to predivno, Rosella?

[Sestra Rosella Griffith kaže: „Brate Branhame, pitam se da li bi se crkva mogla moliti da nas Bog vodi, kako je On bio snažan." -urednik]

Amen. Rosella, neka te Gospod blagoslovi. Siguran sam da ćemo to učiniti. Ona želi da se crkva moli da je Bog vodi. To jest, slediti Njegovu nepromenljivu ruku. O, to je tako dobro.

5 Jutros je pred mene bio stavljen grozan predlog. O nekom multi multi multimilioneru koji želi izvesti ovde u Louisvillu u Kentuckyju i izgraditi za mene zgradu vrednu pet miliona dolara. Ali nešto je dole u mom srcu reklo: „Čekaj malo, ti nisi pastor." Vidite? Tako onda, pet miliona dolara novca koji bi bio izdvojen. Dakle, morati ići ministarstvu, platiti viski i takve stvari, nego želi to uložiti u zgradu za Gospoda. Ali nadam se da to ide nekom Božijem slugi koji će...i nekoj službi za Boga. Ali to je pet miliona dolara izdvojeno dakle. Razmislite o tome, kakvu zgradu bi to načinilo.

Vidiš li, Rosella, kako to primamljivo izgleda? Ali postoji nešto ovde dole što kaže drugačije. Vidite? Vidite? Nešto ovde dole.

Mi dolazimo u ovu malu staru zgradu, vi stranci. Pa, to bi moglo biti glamurno mesto ovde na uglu; ne uvidate da su ljudi želeli izgraditi to mesto i načiniti ga. Ali mi to želimo ovako. Vidite, mi to želimo ovako. Stara sedišta na kojima smo sedeli tamo, bila su stara izvorna sedišta iz zajednice ovde, prošla su kroz poplavu i plutala.

Moja Biblija je bila otvorena ovako na propovedaonici. Zaglavila se ispod tavanice i vratila se nazad dole s otvorenom Rečju: „Ja, Gospod, to sam posadio. Danju i noću ću ga zalivati da ga ko ne bi istrgnuo iz Moje ruke.“ Kako smo veslali preko vrha toga s malim čamcem ovde. A ona se vratila pravo nazad dole, sedišta su se pomakla pravo nazad na svoje mesto. Sve što su morali učiniti je izribati to i ići dalje. Vidite? Vidite? Tako da mi to želimo baš ovako, gde su obični ljudi, obično mesto, i predivan Gospod. Amen.

6 Dakle, danas imamo nešto, tek smo počeli ići preko u kajmak, znate, nakon što je svo mleko izvađeno, i samo kajmak. I zapamtite, potrebno je mleko da proizvede kajmak, znate. Kajmak je sadržaj iz mleka.

Tako, bili smo u 1.-oj, 2.-oj i završavamo u 3.-oj i počinjemo sa 4.-om glavom slavne Poslanice Jevrejima. I o, učenja ove Knjige! Mogli bismo ostati s Time, tri meseca samo na jednom stihu i jednostavno pokazati da se cela Biblija poveže u svaki stih u Bibliji. Jeste li ikada o tome razmišljali? Ne postoji ni jedan stih koji možete pokazati a da, uz milost i pomoć Duha Svetoga, ne možemo povezati Postanak i Otkrivenje pravo s njime.

7 Ne postoji ni jedno napisano književno delo nigde koje to može. I matematički i geografski, u svakom pogledu, ne postoji Knjiga u Bibliji napisana kao Biblija... Ne postoji knjiga u svetu, mislim, napisana kao Biblija. Ne postoji ništa. Pneumatika Biblije je savršeno u skladu; čak same glave i interpunkcije i sve je savršeno. Ni jedna druga knjiga; ne biste mogli pročitati glavu iz nje bez da sama sebi protivreči. Ali ne postoji nikakve protivrečnosti u čitavoj Bibliji. A napisalo ju je mnogo, mnogo, mnogo ljudi u razmaku od stotina i stotina i stotina godina. Ne znajući ni jedan deo; jedni su Je napisali ovde, a jedni su Je napisali ovde, a jedni su Je napisali ovde preko. Kada je sve to oblikovano zajedno, načinilo je Božiju Bibliju. I ni jedno se ne protivreči onome drugome, i ne, ni matematika, geografija. Bilo šta drugo u Bibliji, sve, pneumatika, sve se savršeno slaže. Ako to nije inspirisano, ne znam šta ćete nazvati inspiracijom? Tako mi je drago zbog blagoslovljene stare Biblije.

Neki od njih su rekli: „Jesi li ti katolik? Protestant?“

Rekao sam: „Ni jedno. Ja verujem Bibliji.” Tako je. Verujem Bibliji i drago mi je da i dalje imamo slobodu da je propovedamo u ovoj naciji. O, to je predivno.

8 Sada ćemo naučavati iz Nje. I, dakle, okrenućemo preko u knjigu Jevrejima i početi sa 3. glavom. A stali smo kod 15 stiha. I dakle svi vi...

Video sam da je neko nedavno primetio kada sam podigao svoje naočare za čitanje. Nije da su moje oči loše već sam prešao četrdesetu. Mogu pročitati to ovde, baš uobičajeno, ali mogu bolje čitati s naočarima. I načinili su mi jedan par naočara za čitanje koje želim koristiti jer mogu pročitati bolje i brže. I zbog toga ih imam. Dakle u...

9 Prvo želimo malu pozadinu jer su među nama možda neki pridošlice koji nisu poslušali prvi deo knjige Jevrejima.

Jeste li vi gospođo Cox, sedite upravo ovde na kraju? Pa, zaista mi je drago da je vidim, baš pre nego što krenem, kao svedočanstvo milosti Božije. Ovde je bila jedna žena s rakom koji joj je izjedao lice. To je majka sestre Wood. A ja sam bio u Michiganu s Geneom i Leom i njima koji su snimali kasete. I na putu kući me nazvala žena ili sam ja nazvao nju. Rekla je: „Odmah se pomoli za gospođu Cox, majku gospođe Wood, jer rak izjeda njeno lice.” Gotovo je otišao unutar oka i dole do kosti, kao mrlja preko njenog lica i samo se raspršio. Neki doktor je učinio nešto drugo tome, samo ga je pogoršao i samo ga raspršio; stavio neku vrstu leka u njega.

I doveli su je dole iz Campbellsville Kentuckyja, gore do...ili, mislim, Acton Kentuckyja, gore do-do Lousivilla na lečenje.

10 I tako gospođa Wood, prvi put kada sam je ikada video da je bila slomljena. Jer, naravno, to je njena-njena-njena mama i sigurno da se osećala slomljeno. Otišli smo u sobu i molili se za nju s pouzdanjem da je Bog rekao da će odgovoriti na molitvu. I za par dana je bila napolju. I sada sedi ovde. Baš sa predivnom milošću što je On učinio za nju.

Da li biste ustali? Ne želim vas učiniti-javnim... Gde, gde se rak nalazio? Na-na obrazu, vidite tamo, na toj strani njenog lica, dole ovde okolo do njene jagodice, gore oko njenog oka. I Bog ju je iscelio. Nije li On predivan? [Zajednica kaže: „Amen.” - urednik]

11 Koliko vas je bilo ovde prošle nedelje da vidi šta je Gospod učinio po viziji? Čovek, i hrom i slep, sedeo je upravo ovde u invalidskim kolicima. I nešto me pogodilo kada je taj stari čovek ovde rekao: „Brate Branham...” Verujem da je to bio ovaj brat upravo ovde. Rekao je: „Učini isto za moju ženu.” On ima suprugu ovde koja je hroma. Moje srce se jednostavno istopilo. Želeo bih... Dao bih sve na svetu da mogu, ali to nije...nije u mojoj moći. Ali u mojoj je moći i vašoj moći da molimo da Bog to učini. On

Gospode. Oprosti mi moj greh.” O!

... blistavi beli Grad,

Ja imam stan, krunu i harfu;

Sada gledam, čeznem i čekam,

Na taj beli Grad, kojeg je Jovan video kako silazi dole.

76 Naš Oče, Bože, primi nas. Mi čekamo dok slušamo tvoju Reč, čeznemo. „Naša srca čeznu za Tobom, kao što jelen čezne za vodom iz potoka. Naša duša čezne za Tobom, o Bože.” Čezne i čeka, čeka taj čas i kada će Isus doći, čeka vreme kada ćemo biti pozvani na nebo. Ne da stojimo pred Sudijom na sudu; to je prošlost. Mi smo mrtvi stvarima sveta. Ušli smo u Hrista i On je uzeo našu osudu. On je naš Advokat sada, u sedištu pravde. Naš blagoslovljeni Advokat, da, na temelju našeg ispovedanja, On zastupa naš slučaj dok znamo da smo nedostojni. Kao što je draga stara sestra ovog jutra rekla u svom svedočanstvu i stavila unutra svoje novčiće: „Otkako sam došla ovde naučila sam da To nije moja svetost, to je Božija svetost.”

Zaista Gospode, mi učimo ljude, ne postoji ništa dobro u čoveku, niti jedna stvar. „Šta je čovek da ga se spominješ?” Ali to je milost Božija koja nam se pojavila. A verujemo jedino u Njegove zasluge, ne u naše vlastite. I proslavljamo Te, najsvetiji Bože, za Tvoju dobrotu, da nas uključiš u Svoje veliko Kraljevstvo, u Svoje velike planove. Mi Te verom primamo u svoja srca. I po milosti verujemo da si nam to dao za slavu Božiju, za službu Bogu.

77 Sada Gospode, isceli bolesne dok dolaze gore da se moli za njih, ovog jutra. Daj im tu radost, da oni čeznu da budu dobro. Neka znaju da je ova mala lagana bol, koja je stavljena na njih, samo malo vreme testiranja. Bog zna sve o tome. On je to učinio da vidi šta ćemo mi učiniti u vezi toga. Kako Bog... Neka bi oni iskoračili pravo tamo napolje i zahtevali to završeno delo! Neka Ti... Neka se ne bi pobunili protiv Tebe tako što bi trčali ovde i tamo i unutra i napolje: „Dakle, ja ne znam ovo, to.”

Gospode, neka bi upravo stajali i rekli: „Gospode, Ti si bio Onaj koji me spasio. Ti si bio Onaj koji je učinio te stvari za mene. Ja Ti verujem i imam poverenja u Tebe, danas.” I molim se da ispuniš ovo ljudima, u Hristovo Ime. Amen.

tamo gde vas je Bog sreo. A On vas je sreo upravo ovde gde sedite. To je vaš oltar.

Dakle recite: „Bože, budi milostiv meni, grešniku. I od ovog dana na dalje, ako ćeš mi Ti pomoći, živću za Tebe. Ja ću-ja ću Ti služiti. Ne zanima me šta bilo ko kaže, ja pravim iskorak ovoga jutra. Molim se upravo ovde, a Ti uzmi ovaj stari prosti duh od mene. Uzmi ovu narav od mene. Znam da se ne mogu ponašati tako i biti ispravan sa Bogom. I imam mržnju u svom srcu. Ljubomorani sam. Imam pakost. Imam ovo, to. Izvadi to napolje Bože. Ne želim biti takav. Načini me da budem dražestan, i ponizan, i krotak. Načini me nežnim. Načini me takvom osobom da bih mogao osvojiti druge za Tebe. Dopusti mi da učinim nešto za Tebe da pokažem zahvalnost u svom životu.” To je molitva koju molite sada, dok se molimo zajedno.

74 Nebeski Oče, oni su Tvoji. Oni su plodovi Poruke ovoga jutra. Podigli su svoju ruku. Nešto ih je potaknulo da učine to. Oni, oni su prkosili zakonima gravitacije kada su podigli svoje ruke. Tamo je bio duh u njima koji je načinio odluku. Podigli su svoje ruke da su prihvatili Stvoritelja koji ih je načinio.

Sada, Nebeski Oče, molim se da ih Ti blagosloviš i daš im Večni Život, upravo sada. Ne postoji ništa što ja mogu učiniti; pozvati ih oko oltara, stavljajući ih u posebnu prostoriju, čineći sav posao. Potreban si Ti da učiniš to, Gospode. Mi ne možemo učiniti ništa više nego propovedati Reč. Ti si rekao: „Vera dolazi slušanjem, slušanjem Reči, Reči Božije.” Dakle, propovedali smo Reč, a oni su podigli svoje ruke da su Je poverovali. Daj im sada večni Život jer si obećao da ćeš to učiniti. Ako su bili iskreni u podizanju svojih ruku, oni će izaći napolje iz ove zgrade ovog jutra, dražesni, krotki, ponizni hrišćani, jer si Ti to obećao. A Tvoje Reči ne mogu izneveriti. Tražim to u Ime Isusa Hrista. Amen.

Sada gledam, čeznem i čekam,

Na taj svetli Grad, kojeg je Jovan video kako silazi dole.

U tom svetlom Gradu, (proslavljajte sada), blistavom belom Gradu.

Ja imam stan, krunu i harfu;

Sada gledam, čeznem i čekam,

Na taj svetli Grad, koji je Jovan video kako silazi dole.

75 Zar Ga jednostavno ne volite? Poruka je gotova, sada. Ovo je proslavljanje. Mi ne dolazimo u crkvu samo da bismo čuli poruku. Dolazimo proslavljati. Samo zaboravite na osobu do sebe. Samo Ga proslavljajte. O, kako predivno! Kako predivno! Samo Mu recite u svom... Ne morate Mu reći glasno. Samo Mu recite u svom srcu: „Volim Te,

ima hromu suprugu, paralizovane ruke, paralizovano stopalo, čini se. A ovom čoveku je bilo daleko lošije od nje, jer ona može ustati i malo hodati, ali ovaj čovek nije mogao učiniti čak ni to. I on... Mozak, glavni živac za ravnotežu je otišao. Mayo, mnogi drugi su odustali od njega. A jedan katolik ga je poslao ovde, katolički doktor; a njegov sin je sveštenik u Sv. Meinardsu dole u Jasperu u Indiani. Ali ovo polaže kamen temeljac za to probuđenje koje dolazi tamo dole.

12 I kada se podigao, rekao je: „Ali ja ne mogu...” On je pogledao, rekao je: „Da, mogu.” Mislio je da ne može videti, znate. I pogledao je gore i baš se dogodilo da je podigao svoju glavu gore i tamo je on mogao hodati i videti; hodao je do tog prolaza sam. A oni su bili prezviterijanci. On je bio ortodoksan. I govorio... Mislite da samo pentakostanci ili ljudi iz crkve Svetost mogu uzvikivati; u zabludi ste. Oni sigurno mogu vikati kada vide da se tako nešto dogodilo; grleći jedni druge i uzvikujući. Odšetao je pravo napolje i dole niz stepenice gurajući svoja invalidska kolica, hodajući s uravnoteženim živcima u svojoj glavi. Razmislite o tome. Hodao je kako bi vi ili ja hodali. O, On je predivan.

13 Dakle, Pavle je napisao knjigu Jevrejima. I u ovom pisanju Jevrejima, on Ju je napisao. I pre nego je napisao te knjige... Dakle, saznajemo. Idemo... Ovo je lekcija nedeljne škole i pokušaću da pazim i ne zadržim se predugo. I onda ćemo imati službe, nastaviti ih večeras Gospodnjom voljom. Dakle, u knjizi Jevrejima i ostatku Pavlovih poslanica...

Ko je bio Pavle? On je bio čvrsti Jevrej, naučnik i veliki učitelj Starog zaveta. I poučavao ga je jedan od najboljih ljudi njegovog dana. Neka mi neko kaže koje je bilo njegovo ime. Gamaliel, jedan od najvećih učitelja svoga dana. A Pavle je bio do Gamalielovih nogu.

Postoji nešto oko...gde idete, u koju crkvu idete i koji učitelji vas uče. Jeste li znali to? To, to ima nešto u tome. Zato bismo trebali tražiti najbolje koje možemo naći, tako da dobijamo najbolje, ne zato jer je to društveno i tako dalje, nego pravo biblijsko učenje.

14 Pogledajte, jednom kada je Izrael izašao u pustinju sa svojim vojskama i imali su sedmodnevni kompasi i ponestalo im je vode. I skoro da su propali, rekli su: „O, da je prorok u blizini!”

A jedan je od njih rekao: „Imamo ovde dole Jeliseja. On je izliva vodu na Ilijine ruke.” Vidite njegove saradnike? Drugim rečima: „Ovde je Jelisej koji je znao Iliju. Reč Gospodnja je s njim.” Shvatate li to? Bio je učen ispravno. I rekao je: „On je ovde. Hajmo dole i posavetujmo se s njim jer je njegov učitelj bio Ilija i u sebi ima Ilijino učenje.” Vidite kakvu razliku to čini? Sigurno. Mi želimo biti naučeni.

15 Tako, Pavle je imao učenje od Gamaliela. A Gamaliel je bio taj veliki

čovjek koji je izabrao, budući da je i sam bio naučnik, da kada je počela sva ta zbrka od rane crkve, rekao je: „Nemojmo stavljati svoje ruke na to, braćo. Ako to nije od Boga, svejedno će propasti. Ali ako je od Boga i mi se borimo protiv toga, pronaći ćemo sebe u ratu protiv Boga.” Vidite, on je imao neko dobro naučavanje.

Pavle je došao pod tim čovekom i znao je da je Pavle bio veliki učitelj. Tako, jednog dana, iskren u srcu, progoneći Crkvu, išao je dole da ih uhapsi.

Dakle, uzmimo još samo jednu malu fazu od Pavla, dok dobijamo svoju pozadinu.

16 Kada je Juda pao prekršivši, ljubavljju za novcem i ponosom života, otpao je od milosti i otišao na svoje mesto. A učenici su rekli: „Mora biti dvanaest.” A crkva, sa svim svojim dostojanstvom, da vam pokaže šta je crkva; sa svim svojim dostojanstvom i svom svojom snagom, ona je i dalje milionima milja daleko u svom najboljem stanju. Rekli su: „Moramo potražiti jednog među nama koji će zauzeti to mesto.” I bacanjem kocke izabrali su Mateja. Mateja, verujem, ili Matiju. Matiju, verujem da je. I kada god su ga izabrali i stavili ga s dvanaestoricom, s jedanaestoricom, što je načinilo dvanaesticu, on nije učinio ni jednu stvar. To je jedini put da je njegovo ime ikada spomenuto u Pismu. To je crkva izabrala svoje.

Dakle, mislili su: „On je gospodin.” Bez sumnje. „On je divan čovek. Naučnik je. Pametan je. Obrazovan je. On je divna osoba. On će zauzeti Judino mesto i biti jedan od nas.”

17 Ali znate, Bog ponekad čini neke od, po našem mišljenju, neke od najsuludijih izbora. Dakle, Bog je video malog Jevreja kukastog nosa, baš punog temperamenta koliko može biti, s njegovim nakrivljenim ustima: „Ići ću dole uhapsiti svakoga od njih. Baciću ih u zatvor. Učiniću ovo.” To je bio Božiji izbor. Ostatak njih je uzeo naučnika i diplomatu. To je crkvin izbor.

Vidite, vi ne znate ko je to za oltarom. Ne znate ko je to kome svedočite, u zatvoru ili šta god da je. Može izgledati kao bokser, njegove razbijene uši, razderane oči i, ali vi ne znate ko je to. Samo bacite svoju kocku, to je sve, dajte mu Reč. Božiji je izbor.

A Bog je izabrao tog malog jako temperamentnog Jevreja, ili izabrao njega, radije. Na njegovom putu dole: „Ja ću otići dole i uhvatiti ih. Pokazaću im šta mogu učiniti tako,” a Bog ga je samo srušio dole.

Bog je rekao: „To je moj izbor, upravo tamo.”

Ne bi li to bilo suludo za crkvu? „Pa, on progona crkvu. Telesan je čovek.” Ali Bog je znao šta je bilo unutar čoveka. Vidite li šta mislim?

krećemo na kraju vremena; kada su dani pagana skoro pa završeni, a On će uzeti ljude za Njegovo Ime. Neka budemo ubrojeni tamo, Gospode, ponizno molimo. Molimo da Ti ispuniš to.

71 Blagoslovi nas. Blagoslovi ovu malu publiku ovog jutra. Sačinjena je od razno raznih vrsta religija i verovanja, ali položi ih danas sa strane, Bože. I neka bi pogledali pravo gore prema Golgoti i rekli: „Bože, oblikuj me i načini me. Ja sam poput...” Prorok je rekao da je otišao dole do lončareve kuće da može biti slomljen i ponovo oblikovan. Oblikuj nas i načini nas po uzoru na koji nas Bog želi imati. Bez obzira i da moramo biti otirač u Domu Gospodnjem. Radije bih bio otirač nego prebivao u šatorima sa zlima. I ispuni to, Gospode. Samo nas blagoslovi sada i čini nas poniznima. Neka naša srca budu otvorena, naši umovi čisti za stvari Božije jer tražimo to u Hristovo Ime.

72 Dok su nam pognute glave, pitam se ako neko želi biti spomenut u rečima molitve za spasenje vaše duše? Da li biste podigli svoju ruku i to samo grešnik? Neka te Bog blagoslovi, mladiću. Još neko? Neka vas Bog blagoslovi, tamo pozadi, gospodine. Neka vas Bog blagoslovi, damo. Neko drugi želi biti spomenut u molitvi upravo sada, za vašu dušu? Neka vas Bog blagoslovi, gospodine s podignutom rukom. I neka Bog blagoslovi vas i vas ovde. Predivno. Hoće li biti još neko, upravo pre završetka? Osećam da će biti. Neka vas Bog blagoslovi, tamo nazad, gospodine, pozadi.

Recimo, pogledajte sada, želim vas nešto pitati. Ne želim da uopšte mislite jer je to ovaj mali šator. Ne želim da mislite zbog toga što su to ovi ljudi.

I milostivi Bog, nemojte misliti zbog toga što je Anđeo Gospodnji imao Svoju sliku uslikanu sa mnom, i ja...i-i nešto od toga, da čini to.

O, Bože! Da ja tako mislim, onda brate, ja trebam biti na oltaru umesto da pitam vas. Ali jedino kažem ovo, jedino kažem ovo po Pismu, da vi vidite da je ovo Istina. Ako sam To rekao i to je sve što ste toga tiče, nastavio kao bilo koji drugi propovednik ili nešto drugo, ili neko drugi, pa, onda bi to bilo drugačije. Ali vidite tu stvar, Bog dolazi pravo nazad okolo i dokazuje da je to Istina. Vidite? To je ono što To čini stvarnim, Bog koji To dokazuje. I onda, ne samo to, nego Njegova Reč kaže da će On to učiniti. Ovde je On čineći to.

73 Dakle, ako niste ispravni, vaše srce nije ispravno s Bogom, hoćete li samo podići svoju ruku? Recite: „Moli se za mene.” U redu, upravo gde se nalazite. Oko osam ili deset ruku je podignuto, koje žele milost za svoju dušu. Molite se sada dok su vam glave pognute. Zapamtite, vi ste ti koji se trebate pokajati. Ja samo tražim za vas da Bog bude milostiv. Ali to je oltar, Bog vas je doveo do mesta u vašem umu; to je oltar. Mi verujemo u dolazak oltaru, sigurno, ali to ne-to ne... To je u redu. Ali vaš pravi oltar je

veliku ogromnu crkvu, a najviše u nedeljnoj školi, uzimajući milost Božiju i pretvarajući Je u razvratnost. A svet je slep i kreće se poput slepih svinja. Oni ne razumeju.

O Bože, otvori nam razumevanje. Neka naše razumevanje ne bude poput dece ovoga sveta. Jer Ti si rekao u Svojoj Reči da: „Deca ovoga sveta su mudrija od dece Svetla.“ U početku je bilo tako - Kajinova deca su postala veliki magistri naučnici. Postali su veliki prosvetitelji. Postali su izrađivači materijala. Nastavili su napredovati, veoma religiozni, ali bili su osuđeni i utonuli su u sud. I njihova mrtva tela su plutala na vodi a njihove duše otišle u pakao.

I Isus je otišao i govorio im, kada je umro. „I otišao je u pakao i propovedao dušama koje su u zatvoru, koje se nisu pokajale u trpljenju u danima Noje,“ kaže Pismo. A Bog, dok je stajao na zemlji, rekao je: „Kao što je bilo u dane Noje, tako će biti u vreme dolaska Sina čovečijeg.“

70 Ali primećujemo, Setovo rodoslovlje onda, ponizni ljudi, pravi Božiji ljudi, ne znajući baš previše o stvarima sveta, ne mareći ništa za stvarima sveta, već su odložili sa strane svako breme i verovali Bogu te postali proroci i veliki ljudi u Kraljevstvu. Dok se ostali, preostali religiozni svet njima smejao, izrugivao im se. Ali došao je čas kada su poplave i sud došli.

Tako je bilo u vreme dolaska Isusa Hrista. Kako su Mu se smejali i izrugivali dok su imali svoje vlastite religije i svoje velike crkve. Ali izrugivali su se Jutarnjoj Zvezdi i smejali Mu se. Ali, ipak su ušli u osudu. I kada su pobjegli i otišli u Jerusalim, tamo su od gladi jeli svoju vlastitu decu i njihova krv je tekla kroz ulična vrata kada su spalili grad i hram, a njihove duše su otišle u pakao.

Gospode, ovde smo ponovo, u trećem. Ovo je vreme života. Tri je broj svetla. I mi smo ovde spremni za Uznesenje.

Crkva nastavlja dalje, veliki naučni svet. Crkve su postavljene danas, prepune skeptičnih vernika. Desetine hiljada s njihovim imenima na knjizi, da, milioni a smejali bi se Evanđelju i kažu da: „Oni su neuki. Oni ne znaju.“

Možda je to tako Gospode, ali šta nam nedostaje u obrazovanju, Ti nadoknađiš u milosti šaljući Svog Anđela Svetla, očitujući Njegovu silu, potvrđujući Reči onima koji su siromašni i nepismeni kao mi. Ali mi Te volimo zbog ovoga jer je to milost Božija koja je to učinila a mi znamo da smo rođeni. I uopšte nismo ljupki. Vrlo smo neprivlačni. Ali Ti si kroz milost pružio dole Svoju milostivu ruku i otvorio naše oči, kao što je Isus molio za nas; kao što je Jelisej učinio za Gehazija dok je gledao da vidi oko sebe. I danas su naše oči otvorene i vidimo stvari Božije i znamo da se

18 Tako, Pavle je imao iskustvo. Koliko vas veruje da iskustvo dolazi obraćenjem? Sigurno. Ako nije došlo, sumnjao bih u obraćenje. Obraćenje donosi iskustvo. I ne možete ga povezati ni sa čime sada. Ponekad to može biti uzvikivanje. Ponekad to može biti govorenje u jezicima. Ponekad to može biti plakanje. Ponekad to može biti jecanje. Vi ne znate šta je to, zato ne pokušavajte to povezati. Jer svaki od vas je dokazao da je pogrešio u tome, vi metodisti, i vi baptisti, i vi nazareni, i pentakostalci.

Video sam ljude kako viču toliko glasno koliko mogu, a ipak mogli su ukrasti zlato iz vaših zuba. Da, gospodine. Video sam ljude kako govore u jezicima i čine mnogo buke uzalud, i-i iskreni do bola, s prožvakanim duvanom na drugoj strani usta, i zaklali bi vas da mogu. Tako je. Tako te stvari nisu... Ne postoji dokaz kojim možete dokazati, jedino po životu koji osoba živi. „Prepoznaćete ih po njihovom plodu.“

19 Dakle, sve zavisi od Boga. On čini izbor. On dovodi stvari zajedno i to je tako. Zato, ako je vaš život usklađen s plodovima Biblije, imate prilično dobru koncepciju. Ako vaš duh svedoči s Njegovim Duhom da ste sinovi i ćerke Božije, vi ste... Sve staro zlo je otpalo od vas, i sve je postalo novo, i živite u ljubavi, i imate mir i milost i tako dalje, stvarno se približavate Kraljevstvu onda. Jer Život koji je u vama proizvodi takvu vrstu života. Vidite?

Ako vi kažete: „O, haleluja, govorio sam u jezicima. Haleluja!“ To ne znači ništa. To ne znači ništa više od toga nego što biste došli ovde i odsvirali neku melodiju na gitari ili nešto. To ne znači ništa. Iako ste govorili u jezicima, iako ste vikali i trčali gore-dole po prolazu i plakali suze kao onda kada ste gulili luk, to ne znači ništa, ni jednu stvar, osim ako taj svakodnevni život ne podupire to baš kako treba, ostaje s Time.

20 Dakle, ako činite te stvari plus taj život, amen, to, to je u redu. To je dobro. Ali vi možete činiti te stvari bez da imate taj život.

Tako onda, nikakvo vikanje, i ništa kao to nije dokaz. Isus je rekao: „Prepoznaćete ih po njihovom plodu.“ A plod Duha nije govorenje u jezicima. To nije plod Duha. Vikanje nije plod Duha. Plakanje nije ovaj plod Duha. Nego ljubav, radost, mir, strpljivost, dobrotu, nežnost, vera, krotkost, uzdržljivost, to su plodovi Duha. Vidite? To je ono što plodovi Duha jesu. U redu.

Dakle, razlog zbog čega imamo te stvari, oni vole praviti organizacije, vidite. „Dakle, mi ćemo to imati. Blagoslovljen Bog, svi veruju na način na koji mi verujemo, ići ćemo ovim putem. Svi veruju kao mi, ići ćemo ovim putem.“ Ali Bog želi da svi idu Ovim putem, pravo gore.

21 Dakle, Pavle, nakon što je imao ovo iskustvo, onda je mislio da je to bilo predivno iskustvo. Dakle, kako... Hajde-hajde da citiramo to iskustvo

malo. Pavle je bio na svom putu za Damask da uhapsi neke ljude tamo dole jer se Evanđelje tamo raširilo. Evanđelje znači radosna vest. I tako su postali rašireni tamo dole i mnogi ljudi su se podigli, puni ljubavi i radosti, i voleći Gospoda Isusa. I To se raširilo na taj način. Zato je Pavle dobio neka pisma od Velikog Sveštenika. Rekao je: „Ići ću dole i uhapsiću ih, sve do jednoga.”

Tako je poveo malu grupu stražara, hramskih stražara, vojnika, otišao putem. Dok su marširali dole putem, i on potpuno uveren u to šta će učiniti, iznenada, nešto se dogodilo. Iznenada se pred njim pojavilo veliko Svetlo. Veliko Svetlo, dakle, sijalo je poput sunca. To je bila čudna stvar koja se dogodila. Svetlo je toliko sijalo da je on jednostavno... Njegove su oči skoro iskočile. I pao je na zemlju. A on-on je ležao dole na zemlji i pogledao je gore.

22 Sa njim je verovatno bilo deset ili petnaest ljudi. Je li iko od tih ljudi video to Svetlo? Ne, gospodine. Pavle Ga je video. Nije bilo određeno za te ljude da Ga vide. Tako da neki ljudi mogu videti stvari dok drugi ne mogu. Vidite? Tako, Pavle je video to Svetlo, toliko da Ga je čak zaslepilo. Nije mogao videti nekoliko dana, To je njemu bilo toliko stvarno. I nije mogao videti nekoliko...

Kasnije kada je pisao pisma, njegove oči su mu toliko smetale od toga, dok nije pisao velikim ogromnim slovima. Rekao je: „Vidite koliko pismo vam napisah.” Jedva da je mogao gledati.

Bio je u zatvoru i pitao je Gospoda da ga isceli od toga. I upitao Ga je tri puta. Ali šta je Gospod rekao? „Moja milost je dovoljna, Pavle.”

Pavle je rekao: „Onda ću se hvaliti svojim slabostima.” Jer, rekao je: „I da se zbog obilja objava ne uzvisim, dan mi je đavolov poslanik, trn u telu, koji me udara.” Bio bi bolje neko vreme, onda bi to opet nastupilo.

Udarati znači udarac za udarcem. Kao brod na moru, znate, talasi ga udaraju, vidite, udarac za udarcem.

I on bi, bio bi bolje, i onda se vratilo to ponovo; onda postao bolje, vratilo se ponovo. Rekao je: „Gospode, u čemu je stvar, ne uzimaš ovo od mene?”

Rekao je: „Moja milost je dovoljna, Pavle. Samo nastavi dalje.” To bi držalo...

23 Rekao je: „Dakle, da-da sam jednostavno savršen i sve savršeno,” rekao je, „onda kada bih išao dalje, o, postao bih nadmen i rekao: 'Vidite, sve je u redu sa mnom. Gospod se brine o meni, brate. Haleluja!’” Onda postajete samopravedni.

Bog vam s vremena na vreme mora dati nešto malo da vas nekako

položi je na mesto gde je Anđeo imao Svoju ruku i zakuni se Bogu Neba da me nećeš sahraniti ovde.”

67 Blagoslovljen bio! O! Vidite li duhovno otkrivenje Reči? Dakle, pola njih, skoro devedeset posto nije znalo o čemu on govori. Ali on je znao o čemu govori. „Stavi svoje proročke ruke na ovo mesto gde je Anđeo položio Svoju ruku. Jednom sam bio veliki, jak muškarac, mišićava kukavica. Ali, On me dotaknuo i od tada sam bio šepajući čovek. Ali otkada šepam sam princ. Otkako sam promenio svoj način hodanja, ja sam princ.” Da. „Stavi svoju ruku ovde. Zakuni se Bogom Neba da me nećeš sahraniti ovde.” Zašto? Niko nije znao o čemu on govori. Josip jeste. Rekao je: „Odvedi me nazad gore i sahrani me u toj obećanoj zemlji.” Tamo je mesto gde je to bilo. Sigurno.

Kada je Josip umro, godinama kasnije, rekao je: „Nemojte me sahraniti ovde dole. Ali pogledajte na moje kosti kada prođete, jer jednog dana izaći ćete odavde. A kada budete išli, uzmite moje kosti sa sobom.”

68 Tu ste vi. Neka svet kaže šta želi i čini šta žele činiti. Blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje. Držite me u Hristu, ako sam nazvan bilo kako...fanatik ili sveti valjač. Jednog dana On dolazi i one koji su u Hristu će Bog dovesti sa Sobom kada On dođe. To je sve duhovna, otkrivena Istina koja je upravo tamo i potreban je duhovni um da je uhvati. Počivajte na tome kroz dan. Razmišljajte o tome. Čak i ako to činite bez da večerate, razmišljajte o tome.

A večeras ćemo ući u Njegov Počinak koji je ostao i videti šta je to obećanje danas. Šta je ta stvar danas? Ako Bog To nije imao ovde u Bibliji i dokazao To, To je upravo ovde sada, onda sam ja lažni prorok. To je upravo tako. Ali To je ovde. Šta je ovaj Počinak?

On je rekao:

Dakle, neka nam...bojimo se, da se, dok nam još ostaje obećanje o ulasku baš kao što su oni učinili...

I To mora biti isto obećanje. Mora biti isti počinak. Mora biti isti Bog. Moraju biti isti znaci. Mora biti ista stvar. Ali, počinimo. Dakle, šta je To? Neka nam Gospod to ispuni večeras.

Dok poginjemo svoje glave.

69 Blagoslovljeni Gospode, jedino Večnost će otkriti velike stvari koje sada delimo zajedno. Malo...

Mnogo je onih koji su određeni za osudu. Kao što si Ti rekao u Judinoj Poslanici da: „Ljudi iz davnina, predodređeni za osudu, uzeli bi milost od našeg Boga i pretvorili je u razvratnost.” A mnogi danas propovedaju Evanđelje, milost Božiju, pretvaraju Ga u šemu za dobijanje novca, imajući

Dakle, pogledajte samo na trenutak. Dakle, počecemo sada o nečemu stvarno, stvarno dubokome. Dakle, stavite svoju savest u svoj džep prsluka dok ne izađete napolje.

65 Sada pratite jako pažljivo.

Bojimo se, zato, da se, dok nam još ostaje obećanje o ulasku u njegov...

Njegov, njen, dakle lične zamenice. Šta?

... ne utvrdi da je ko od vas uskraćen za to.

Dakle, Pavle im u prethodnoj glavi pokušava reći o svim ovim stvarima. Ali sada im pokušava reći šta je To.

O, imamo li vremena? Ja... Možda bolje da pričekamo do večeras. Postaje kasno i imaćemo molitvenu službu. Možda bolje da to uhvatimo večeras jer ovo je zaista puno vitamina, duhovnih vitamina. Imam puno toga da uradimo i zauzet sam ovog poslepodneva.

Bojimo se, zato, da se, obećanje...

Dakle, jesu li oni imali obećanje za obećanu zemlju dole u Egiptu? A kada se Bog spustio dole da učini to obećanje stvarnim. Dakle, Bog je rekao Abrahamu stotinama i stotinama godina ranije da će On to učiniti. Bilo je u skladu sa Pismom.

66 Josip je rekao: „Nemojte pomerati moje kosti odavde dok ne odete u tu obećanu zemlju i pokopate me tamo s ostatkom mojih očeva.“ Jer on je znao da uskrsnuće dolazi kada je Isus ustao iz mrtvih, jer je znao šta je Job rekao. Vidite?

Svaki od tih proroka je znao upravo ono što je drugi prorok rekao i znao je da je njihov Duh isti. A oni su gledali. O, brate! O, to bi nas trebalo prodrtati iz našeg svetovnog stanja. Držali su svoje oči, ne na onome što su ljudi govorili, nego na onome što su govorili ti proroci. Svaki od njih je posmatrao.

Abraham je rekao: „Sahrani me upravo ovde gde je Jov bio sahranjen.“ Rekao je: „Saro, kupiću komad zemlje. Bićemo sahranjeni upravo ovde.“

Isak je bio prorok nakon svog tate. Rekao je: „Poslušajte. Nemojte me sahraniti bilo gde drugde, ne ovde dole u Egiptu, nego me odvedite pravo nazad u obećanu zemlju. Sahrinite me upravo ovde.“

Jakob je umro dole u obećanoj zemlji ali je rekao svom sinu, koji je bio prorok, rekao je: „Znaš, jedne noći me Anđeo dotaknuo po boku. Od tada šepam. Dođi, stavi moju ruku...“ O, milosti! „Moj sine proroče, star sam i slep sam. Ali stavi svoju svetu ruku, budući da si i sam prorok,

malo ponizi, znate. Tako je. Nekako da shvatite da je On Šef. O, nije li On predivan? Da, gospodine, samo slava!

Tako on, Pavle, onda, čim je imao to veliko iskustvo...

Dakle, kada bi to bio neko danas, rekli bi: „O, blagoslovljen Bog, haleluja. O, Gospod je uradio nešto za mene! Slava Bogu!“ Ali ne Pavle; on je bio biblijski naučnik.

24 To iskustvo se mora slagati sa Božijom Rečju. Da, gospodine. Ako nije sve zajedno povezano s Biblijom... Ne samo pogledati ovde preko, reći: „O, da, ovde je to baš ovde. Blagoslovljen Bog, imam Ga.“ Huh-uh. To nije način na koji Ga Bog daje.

To mora biti cela Biblija, cela. Jer, možete... Nevernici koriste ovu Bibliju za svoje temelje da bi debatovali. Ali oni će uzeti mali citat Pisma ovde, okrenuti ovde i dobiti još jedno malo ovde preko, pokušati ih povezati zajedno, i sve u svemu, to su dve različite teme. Tako, vi morate dobiti da se citat Pisma slaže s citatom Pisma.

25 Kao što je Isaija rekao u 28. glavi: „To mora biti propis na propis, propis na propis; malo ovde, malo onde.“ „Držite se onoga što je dobro.“ Vidite, To dolazi tako: propis na propis na propis, Reč na Reč, citat Pisma na citat Pisma. To sve treba biti sastavljeno zajedno. Zato, ja mislim, u ovim lekcijama kao što imamo sada, to je velika stvar za crkvu, jer ih to dovodi do mesta da se svo Pismo uklapa zajedno. A naše iskustvo se mora uklopiti s tim Pismom. O, evo ga! Ako se ne uklapa, onda je pogrešno.

I kako sam ja hodao godinama ne znajući šta je to Svetlo koje je srušilo Pavla dole. Kada je, spoljni svet, Pismo... Ljudi, propovednici su mi pokušavali reći: „To je od đavola. Pa, bićeš vrač. Bićeš spiritualista. Ne zavaravaj se sa Tim, Billy. Nešto je pogrešno sa Time. Nemoj to činiti, dečake. To je pogrešno. To je đavo. Dakle, dečake, bićeš običan medijum. Bićeš spiritualista ako činiš tako. O, sve je to od đavola. To-to nije u redu.“ Ali kada... Nisam to želeo propovedati.

26 Ali kao na putu za Damask, Pavle to nije hteo propovedati dok nije saznao je li to ispravno ili nije. Tako, on ide dole u Arabiju na tri godine i proučava Pismo. Ah! Kada je izašao napolje, rekao je: „Izbacite to sada iz mene.“

Znao je da se mora suočiti s farisejima. Morao se suočiti sa sadukejima. Morao se suočiti sa svetom i paganima. I tako Pavle, ova Biblija je napisana, ova knjiga Jevrejima je napisana za tu svrhu. On trese te Jevreje i uzima taj Stari zavet i pokazuje Ga ovde u Novom zavetu. „Ovo je Bog,“ on je rekao, „ovde je u-u svim prorocima i svemu.“ Počinje tamo nazad na početku, 1. glava koju smo imali: „Jer Bog koji je u više navrata, nekada davno, na više načina govorio ocima po prorocima.“ Tako

je Bog doneo Svoju poruku, testiranu Urimom Tumimom. „Ali u ovom danu progovorio nam je kroz Svoga Sina, Hrista Isusa,” testiranog Svojom Biblijom. Eto vam.

27 Tako, ova iskustva za koja svet kaže: „O, to je mentalno. Pa, niko...” Kada se taj Anđeo pojavio, to Svetlo ovde dole na reci, kada sam propovedao svoje prvo probuđenje ovde na uglu, krstili smo sve te ljude. Verujem, brate Fleeman, možda si bio tamo među... Ne znam jesi li bio onda ovde ili nisi. Koliko vas je bilo ovde kada se-kada se Svetlo pojavilo na reci? Je li iko od starosedeoca ovde? Da, neki od njih. Kada je bilo ovde dole na reci.

A rekli su: „To je bila samo optička iluzija.” Mnogi od nas su stajali, gledali u To, i ovde se spustilo. I onda godinama kasnije, Bog Ga je dokazao mehaničkim okom fotoaparata. To je istina.

„Pa, je li-je li to nekakva fikcija? Je li to nešto što-što...” Ne, gospodine. Uzimamo to upravo ovde u Bibliji i pokazujemo vam. To je isti Gospod Isus. On čini istu stvar. Njegovo delovanje je isto. Njegova sila je ista.

28 Pogledajte, prošle Nedelje, ovde. Ležeći gore na mom krevetu, nikada nisam video tog čoveka u svom životu. Izašao je i rekao, jedan je čovek u šatoru i sed je, crnokos, prosed. Slep je i ne može hodati. U invalidskim je kolicima. Jedan crnokosi čovek poslao ga je gore; doktor, doktor Ackerman, crnokosi čovek, katolik. Poslao je čoveka, postavio ga upravo tamo. I TAKO GOVORI GOSPOD, podigao se, išetao napolje sa svojim vidom i svime. Šta je to učinilo? Ovde je isti Anđeo. Isti Onaj koji je srušio Pavla dole, idući dole na putu za Damask, živi u Svojoj Crkvi i Svojim ljudima danas. To je citat Pisma upoređen s citatom Pisma. Tako to mora biti.

O, imamo one koji su mlaki. Doći ćemo do toga nakon nekog vremena.

O, pred nama je jedna duboka stvar, ako samo možemo ući u nju danas i večeras. Dakle, samo smo počeli ulaziti u duboke vode. Gde vi...

29 Znae, kada sam bio mali dečak, imo sam mali ribnjak napolju iza kuće i išao bih tamo. I svaki od nas male dece bi ulazio unutra go; mali, sa oko šest, sedam godina. I mi... Voda je otprilike ovoliko duboka. To nije bilo ništa više od mulja za svinje. A imao sam improvizovanu skakaonicu tamo. Pokazao bih kako mogu roniti, držati svoj nos i pasti, tako. I moj mali trbuh bi udario u blato, znate, i samo bi letelo posvuda. Rekao sam svom tati da mogu plivati.

On me odveo tamo nazad jednom. Rekao je: „Želim te videti kako plivaš.” Skočio sam odatle, znate, skinuo svoju odeću u malo grmlje

A... na koje... se on srdio četrdeset godina? Nije li na one koji su sagrašili, čija su mrtva tela popadala u pustinji?

... a kojima se zakleo da neće ući u njegov počinak,...

Oni su krenuli, i videli su čudesa, ali nikada nisu stigli do obećane zemlje. Samo odabrani broj, dvojica su ušla u obećanu zemlju.

Dakle šta Pavle radi? On govori hrišćanima sada: „Ne dopustite da ovo isto Evanđelje koje je propovedano tamo nazad u znacima i čudesima, a Vatrene Stub ih je vodio; kada se te stvari ponovo počnu događati, nemojte pasti sa strane zbog nevere, da sumnjate, jer su njihova mrtva tela pala u pustinji.”

63 Sada ulazimo unutra, brzo sada. Posmatrajte pažljivo.

... ali onima koji nisu verovali?

Dakle, vidimo da oni ne bi trebali ući unutra zbog nevere.

On jednom to naziva grehom, drugi put to naziva neverom. Nevera je greh. „Nisu ušli unutra zbog svoje nevere.”

Videli su tog proroka Mojsija. Videli su šta je on uradio, videli šta je rekao. Bila je to istina svaki put, kretalo se pravo u skladu s Istinom. Ovaj Vatrene Stub bi se pojavio pred njima. Gledali su Ga. Videli su Ga.

Pavle, pokušavajući dobiti, kasnije, došavši dole, iskustvo koje je imao. Vidite? Pokušavajući povezati iskustvo, tipizirao ga je sa Starim zavetom. Rekao je: „Sada smo ušli u novu stvar, u ovu novu dispencijaciju po Isusu Hristu. U starim vremenima Gospod im se pojavljivao po prorocima, ali sada se On pojavljuje po Svom Sinu, Isusu.” Vidite? I on ulazi unutra da tipizira iskustva i pokaže im šta se događa, kako su znaci i čudesa i sve i ono što je napisano.

64 Dakle, rekao je: „Nisu ušli unutra zbog svoje nevere.” Nisu verovali.

„Ali sada, mi, mi krećemo u dispencijaciju i nemojte otvrdnuti svoja srca. Nemojte se ponašati kako su se oni ponašali u danima pobune kada su se pobunili protiv Boga.” Kako su to učinili? Ne tako što su živeli nemoralno. Dopustite mi da vam ovo pojednostavim.

Kažete: „Brate Branham, ja idem u crkvu.” To je u redu. „Nikada nisam lagao u svom životu.” To je u redu. „Nikada nisam krao. Nikada nisam učinio ovo, ono ili nešto drugo.” To je stvarno u redu. To je sve dobro. Ali to i dalje nije greh.

Greh je kada Bog pokaže Sebe a vi to ne verujete, ne želite to slušati.

„O,” vi kažete, „moja crkva To ne uči.” Dok god Biblija to uči i Bog to dokazuje, to je to.

A kojima se zakleo da neće ući u njegov počinak,...

59 Vaše neverovanje! O, kako nikad neću doći do svog poglavlja. Ali pogledajte, to je ono u čemu je problem s ovom nacijom danas. Znaci i čudesa su prešli ovu naciju. Šta su oni učinili? Konstantno okretali svoja leđa Tome. A On je rekao: „Zakleću se da im neću dopustiti ući u Zemlju u koju su krenuli.”

U čemu je stvar s ovim velikim crkvama danas? Svojom neverom su se pobunile protiv Boga. Haleluja! On može od ovog kamenja podići decu Abrahamu. Pokušao je dati Evanđelje njima, a oni su otvrdnuli svoja srca. Napravili su kultove i napravili su male denominacije: „A mi verujemo ovo i ništa više,” i Bog nije mogao ući. Gde se danas nalaze? Postavljene su na sporednoj strani.

60 Božija mala, verna grupa se kreće sa znacima i čudesima. On ih testira. „Svaki sin koji dolazi Bogu mora najpre biti iskušan i testiran,” treniran kao dete.

Prva mala stvar se dogodila: „O, pa, možda ionako nema ničega u Tome.” Vi ste nezakonito dete, a ne dete Božije.

Jer Božije dete je Abrahamovo Seme koje naziva one stvari koje nisu kao da jesu: „Bog je tako rekao,” i samo nastavlja dalje. Amen. Bez obzira šta kaže ili bilo šta drugačije, oni svejedno nastavljaju dalje. „Bog je tako rekao.”

61 Dvadeset i pet godina je čekao na to dete, bez obzira koliko je to bilo suprotno. I odvojio se od tih nevernika, amen, da bi mogao verovati. O! Osećam se religiozno.

Razmislite o tome. Morate se odvojiti od te svetske dogme: „A, ti dani čudesa su prošlost. Ne postoji takva stvar kao To. To je fanatizam.” Odvojite se.

Biblija je rekla: „Izađite iz njihove sredine i budite odvojeni, govori Gospod, i Ja ću vas primiti.” Kako predivno! „Ja ću vas primiti, nakon što ste se odvojili. Bićete moja deca. Ja ću biti vaš Bog. Odvojite se. Nemojte se ujarmljivati s nevernicima.” Tako je.

Mladići koji se žene, ožene neku devojkicu koja ne veruje ili se neka mlada devojkica uda za momka koji ne veruje. Da niste to činili. Ne zanima koliko je sladak, i-i, ili kolika je slatka i kakve to velike oči ima; one će sve iščeznuti jednog od ovih dana. Ali, brate, tvoja duša će živeti zauvek. Budi oprezan šta radiš. Ona nije pravi vernik ili on pravi vernik, nemoj se ujarmljivati tako. Udalji se od takvih. To će ti u budućnosti uzrokovati probleme.

62 Dakle poslušajte, 17. stih.

bagrema i otrčao dole, ušao u vodu. Prskao sam, blata je bilo posvuda. A tata je sedeo na prolazu do ribnjaka. Sedeo je tamo i gledao me par minuta. Rekao je: „Izađi iz te rupe vode i okupaj se i idi kući.” Vidite?

Pa, to je baš tako s nekima od nas koji se nazivamo hrišćanima. Puzimo po blatu. Tako je. Sve dok ste usidreni: „Ja sam metodista. Ja sam pentakostalac. Ja sam prezviterijan. Imam dokaz; imam Ga.” Puzite po blatu.

30 Jedan dan sam bio sa svojim ujakom. Nastavio sam mu govoriti... Imao je oko petnaest, šesnaest godina. Bili smo kod reke. Rekao sam: „Ujko Lark, ja mogu plivati.” A sedeo sam na krmi čamca, znate, osećao sam se dobro i sigurno. On je samo uzeo veslo i gurnuo me napolje u oko tri metra vode. Bilo je drugačije onda; svo špricanje, vikanje koje ste ikada čuli u svom životu.

Jednog dana ćete biti gurnuti, bolje vam je da znate na čemu stojite. Da, gospodine. Ako Ga znate, bolje vam je da Ga zaista znate. Tako je.

31 Ali sada idemo u duboku vodu, duboku vodu, gde ćete se utopiti ako-ako niste dobar, ugojen hrišćanin.

Primitite Reč. Pavle je prvo pronašao to. Vratio se nazad u Stari zavet i našao je ovo. Video je to svoje iskustvo, potpuno. „Dakle, šta je bilo To što me oborilo dole?”

Bilo je Svetlo, veliko Svetlo koje je stajalo tamo sijajući kao sunce, stajalo je ispred njegovog lica. Rekao je: „Savle, Savle zašto Me progoniš?”

On je rekao: „Gospode, ko si Ti koga progonim?”

On je rekao: „Ja sam Isus.”

„Mislio sam da je On čovek, imao je ožiljak na ruci; tako sada oni tvrde da se pojavljuje na skupovima s ožiljcima eksera na Svojim rukama i Svojoj glavi.” Ne, ne; ne to telo, ne u tom telu. Vidite? On je sada Svetlo. Savle...

Kada je On bio ovde na zemlji, rekao je: „Ja dolazim od Boga. I vraćam se Bogu.”

On je bio Anđeo koji je vodio decu izraelsku u ovom Svetlu kroz pustinju. Vratio se u to isto Svetlo. I Pavle Ga je video u Starom zavetu. On je rekao: „Ja sam Isus, Anđeo saveza.”

I postao je telom da nas otkupi. „Nije uzeo na sebe narav Anđela,” nalazimo u prethodnim glavama našeg proučavanja. „On nikada nije uzeo na sebe narav Anđela, nego je bio Seme Abrahamovo,” da bi mogao biti obznanjen, da bi ljudi mogli videti Boga. Amen.

Dakle, On kaže: „Vratiću se u To.”

I kada je Pavle video To, rekao je: „Sigurno, to je bio On. To je bio On.”

32 Petar je imao iskustvo jedne noći dok se molio. To isto Svetlo je došlo u zgradu, otvorilo vrata pred njim, otišlo napolje na ulice. A Petar je mislio da sanja; bio je toliko pomazan. Nije znao šta se dogodilo. Rekao je: „Jesam li se upravo probudio? Ali ovde sam napolju na ulici.”

I otišao je dole do Jovanove i Markove kuće. A mala devojka je otvorila vrata, neka mala dama tamo koja je bila na molitvenom sastanku. Neko je kucao na vrata. Otvorila je vrata. „O,” rekla je, „ovde je Petar upravo sada. Vi se molite za njega da izađe iz zatvora. Gospod ga je oslobodio.”

„O,” rekli su, „ma daj.”

„O, Gospod ga je oslobodio!”

„Pa,” rekla je, „on stoji na vratima i kuca.”

Petar je samo nastavio lupati: „Pustite me unutra.”

„O,” rekla je, „to je Petar.” U onim danima, i dalje je imaju, malu ručku za potezanje. Mali poklopac ovde, vi ga podignete i pogledate napolje, vidite. Pre nego pustite svog gosta unutra, morate znati ko kuca na vaša vrata. Jer su imali pljačkaše; ako biste otvorili vrata, ubili bi vas.

Tako, otvorili su vrata. Ona je rekla: „Petar je.”

Oni su rekli: „O! O, on je mrtav. To njegov anđeo stoji tamo. Vidite? Došao je u svom proslavljenom telu, znate, toj teofaniji.”

33 Setite se kako smo To uzeli, veliki Dijamant, kako je reflektovao Svetlo, kako se vratio nazad tamo? To... „Ako se ovaj zemaljski šator razruši, imamo jedan koji već čeka.”

I oni su mislili da je Petar umro, da je ovo staro telo propalo i da će ga sahraniti za par dana. „Ušao je u svog anđela ili svoje prosla-...” Ne proslavljeno telo, nego u svoju teofaniju, telo koje je već pripremljeno. Ne bi moglo stisnuti vaše ruke. Nema ruku da vas stisne tako, nego je na sliku čoveka. „Sišao je dole i kucao na vrata.”

Ona je rekla: „Ne. To je Petar. On stoji tamo.” Otvorio je vrata i ušao unutra. Tamo je bio. Dakle, Petra je bilo oslobodilo ovo Svetlo.

34 Dakle, na isti način na koji je ta rana...kako je Pavle u ranoj Crkvi video to Svetlo Božije koje je sijalo na Pavla, ista Stvar se spustila dole. Dakle, ljudi mogu reći bilo šta, to ne mora biti ispravno. Ali kada Bog nešto dokazuje, delovanje Toga dokazuje To. Onda, kamera To dokazuje. I sve što mi...sve što je Gospod učinio je bilo apsolutno nepogrešivo dokazano

otišli napolje i pričali laži. To nije ono što su oni činili. Ali za početak, to nije greh.

Živeti u preljubi nije greh. Pušiti, žvakati, piti, kockati, psovati, proklinjati, tako dalje, to nije greh. To su atributi nevere. Vi to činite zato jer ste nevernik. Ako ste vernik, ne činite to. To je razlog zašto je Isus rekao: „Onaj ko sluša Moje Reči i veruje Onome koji Me poslao, ima večni Život.” Ne koji kaže da veruje već koji zaista veruje! Tu je to. To uzima sve vaše početne dokaze. Vidite? Dakle, tu ste vi.

Ne: „Onaj ko sluša Moje Reči i uzvikuje.” Ne: „Onaj ko sluša Moje Reči i govori u jezicima.” Ne: „Onaj ko sluša Moje Reči i ima krv u svojim rukama ili na svom licu,” ili šta god. To nije To.

„Onaj ko sluša Moje Reči i veruje Onome koji Me poslao, ima Večni Život i neće nikad doći na Sud, nego je prešao iz smrti u Život.”

57 Šta je greh? Nevera. Nešto malo se može podići, umesto da idete pravo u Pismo i saznate da li je To istina ili nije: „O,” vi kažete, „Ja sam... Ma ne!” Vidite, tamo, idete napred. „Samo ću nastaviti biti prezviterijanac kao što jesam, vidite.” Samo napred, slepi, i vi izazivate Boga.

Kada Bog čini bilo šta, On očekuje da narod To zgrabi. Ali umesto toga: „Znate, dakle, ja ne znam za To.” Vidite? On očekuje da ljudi To shvate. Ako dovoljno brinete, sedite dole s Pismom. Prođite kroz Njega i pretražite Ga, nazad i napred i vidite da li se To dogodilo, je li To predviđeno da se dogodi i tako dalje. Onda ćete To dobiti. Amen.

58 Dakle, primetite.

Dok je to... Danas ako glas njegov čujete, ne otvrdnite srca svoja kao u pobuni (kada su izazvali Boga, vidite).

Jer neki su se, čuvši to (čuvši evanđelje koje je Mojsije propovedao) pobunili: ali ne svi koji su sa Mojsijem izašli iz Egipta.

Koliko vas zna koliko ljudi je bilo spašeno iz te originalne grupe koja je izašla napolje? Koliko? [Neko kaže: „Dvoje.” - urednik] Dvoje je tačno. Koliko vas zna njihova imena? [„Kaleb i Jošua.”] Tako je. Kaleb i Jošua, jedina dvojica iz dva miliona i nešto.

Poslušajte ovo. „Ali on...” 17. stih sada.

A na koje se on srdio četrdeset godina (zbog nevere)? Nije li na one koji su sagrešili (nisu verovali)...

Uzmite rečnik i saznajte šta znači greh. Uzmite biblijski rečnik. To je nevera. Nevera je greh. „Onaj ko ne veruje već je osuđen,” sveti Jovan 4, vidite, „već osuđen.”

... čija su mrtva tela popadala u pustinji?

pogledale šta stoji oko strana ovih zidova, gore i dole ovim prolazima?

53 O, Jeliseju! Jednog jutra kada je taj dečak bio baš slep koliko je mogao biti, rekao je: „Pogledaj u Sirijce tamo dole.”

Rekao je: „Ali nas je više.”

Rekao je: „Ne vidim nikoga.”

Rekao je: „Gospode, otvori oči tog dečaka.”

Pogledao je oko tog starog proroka, svugde okolo, planine su bile zapaljenje i vatreni konji i vatrene kočije. Onda je bio uveren.

Rekao je: „Pa samo ćemo izaći napolje i udariti ih slepoćom.” Oni su imali svoj vid baš savršen kao što su uvek imali, ali bili su slepi za njega. Rekao je: „Svi vi tražite Iliju?”

Rekao je: „Da, gospodine.”

„Dođite, pokazaću vam gde se nalazi.” A to je bio on koji ih je vodio. Nisu to znali.

Tako je to danas. Hrist je ovde. Duh Sveti je ovde, čini iste stvari koje je uvek činio, a svet je za Njega slep. Oni to ne znaju. „O, ne znam za To. Moj pastor...” O, jadni slabašni ljudi! Vidite li šta mislim? Slepi su za To. Oni To ne znaju. Bog vodi.

54 Dakle, došli su gore kroz Pustinju Greha, tamo nije bilo vode. Bog je to jednostavno sve obezbedio. O, i našli su lokvu vode, rekli su: „To je to.” A nisu je mogli ni probati. O, bila je užasna. O, to je-to je gore od sto postotnog sumpora. Vidite, baš kao pokvarena jaja, znate. „O! Užasna je.” Bio je to otrov. Dakle, nazvana je Pustinjom Greha. Nekoliko palmi raste tamo i izvor gde su te palme rasle. Onda je Mojsije rekao: „Nemojte...”

Bog je rekao: „Zašto oni? Zašto oni? Zbog čega se pobunjuju protiv Mene? Pa, ako sam učinio to tamo, ne mogu li učiniti nešto oko ove situacije?”

55 Ako vas je izbavio iz jednog vremena bolesti, ne može li vas izbaviti iz još jednog? [Zajednica kaže: „Amen.”-urednik] Izvukao vas je iz jedne nevolje, ne može li vas On izvući iz još jedne? [„Amen.”] Blagoslovljen Bog! Ako me izvukao iz greha, može me izvući iz groba. On je Bog. U čemu je razlika? Samo nastavite dalje, držite svoje oči na Njemu.

Rekao je: „Ako sam zatvorio Crveno more za sobom i potopio one Egipćane, ne mogu li učiniti nešto oko ove vode? Zbog čega Me ljutite? O, vaša nevera! Izazivate Me na srdžbu zbog nevere.”

56 Dakle, reč koja je ovde korišćena: „Greh,” izazvan. Učinjen... Razlog zbog kojeg su to učinili, nisu verovali. Nikada nisu otišli napolje i igrali igre za novac, dakle, i stvari kao te. Nikada nisu išli s nečijom tuđom ženom i

da je to Bog, po Pismu, po Svom delovanju, po iskustvu. Ali oni ne žele slušati.

Pogledajte ovde u ovoj zajednici. Dakle, zapamtite, vi znate ovo. Mi ne želimo mase. Ionako nemamo mesta da ih smestimo. Ali, pogledajte. Sastanak ovog tipa, gde smo se sastajali zbog ovoga, trebao bi privući 'Falls' provincije. Ali oni su mrtvi. Oni su potpuno mrtvi. Imaju oči, ali ne mogu videti.

Vi kažete, vi: „Pa, brate Branhame, zašto ne idu doktoru i ne izleče svoje oči?” On ne može izlečiti takvu vrstu vida.

35 Isus je rekao: „Da ste poznavali Mene, prepoznali biste Moj dan.” Rekao je: „Vi slepi fariseji. Znae prosuditi izgled neba, a znake vremena ne možete prosuditi.”

Da li ovo ide preko vaše glave? Poslušajte. Pogledajte znake u kojima ovde živimo. Dakle, nije to samo nešto... Ja, ja sam samo čovek, nisam čak ni propovednik, da se o tome priča. Nemam nikakvog obrazovanja, ono što svet naziva propovednikom. I mi smo samo siromašni ljudi. Pogledajte u zgradu u kojoj se nalazimo. Pogledajte u katedrale ovog jutra. Ali pogledajte gde se Bog nalazi. U tome je stvar.

36 Tako je Moav stajao tamo u svoj svojoj raskoši i svojoj lepoti, ali Izrael je bio tamo u šatorima. Ali gde se Bog nalazio? Tamo je bila grupa malih svetih valjača tamo dole, činili su sve što nije bilo u redu. Ali je Valaam, njihov-njihov biskup, propustio je da vidi tu udarenu Stenu, tu mesinganu Zmiju, taj Vatrene Stub. Njegove oči bile su slepe. Nije Ga mogao videti. Rekao je: „Oni To samo umišljaju.” Ali On je bio tamo.

Blagoslovljen Bog, o, On je ovde! Bog je ovde i čini istu stvar koju je činio. I činiće. Mi upoređujemo citat Pisma s citatom Pisma. Bog nikada nije obojio Sebe u nešto veliko nešto na zemlji već je uvek prebivao među običnim i poniznim ljudima. I ovde je On ovog jutra čineći istu stvar. Pismo To potvrđuje. Kamera To potvrđuje. Dakle, To, razlog zašto upućujem na tu sliku nije zbog toga što sam ja tamo. Ja sam-ja sam samo grešnik spašen milošću, kao vi. Ali ono što pokušavam reći je: to je Njegova Prisutnost s nama. Ona je najvažnija. Dakle, ako me On načinio inkarniranim Jelisejom, da niste imali veru da to verujete, nikada vam ne bi bilo ni od kakve koristi.

„Došao je k Svojima. Njegovi Ga ne primiše.”

37 Iz tog je razloga ovde danas u gradu... Pa, mogao bih započeti probuđenje ovde u nekoj velikoj zgradi ili nešto; nikada ne biste pridobili mnogo ljudi da to veruje. Oni jednostavno neće. Oni ne mogu. Njihov dan je prošao.

Ova ista lekcija, ovoga jutra u Africi, verovatno bi donela deset

hiljada najmanje, deset hiljada duša za Hrista. Ili ovog jutra ovde možda sedi jedan grešnik ili nešto, neki povratnik u greh. Većina ih je pročešljana skroz na skroz dok se jednostavno nije završilo. To je sve.

Ali ono što pokušavamo reći je, citat Pisma je u skladu s citatom Pisma. Dakle, bez obzira koliko je iskustvo veliko, ako nije u skladu s Pismom, pogrešno je.

Urim Tumim, bez obzira koliko dobar je prorok bio, ako je govorio a ta svetla nisu bljesnula na Urimu Tumimu, bilo je pogrešno. Koliko ispravan se činio san, ako nije bljesnulo na Urimu Tumimu, bilo je pogrešno.

Kada je to sveštenstvo završilo, Bog je podigao Svoju Bibliju. Pavle je rekao: „Ako bi došao Anđeo s Neba,” Galaćanima 1:8: „i propovedao neko drugo evanđelje od onog koje vam je već bilo propovedano, neka je proklet.”

38 Anđeo s Neba koji je bio sam Bog, rekao je Jovanu otkrivaču: „Ja Isus poslao sam Svoje anđele da potvrde ili da pokažu ove stvari.” Rekao je: „Ako ko doda jednu Reč Tome ili oduzme jednu Reč od Toga, istome će se uzeti deo na Knjigu Života, za njega.” Ovo je To, Biblija.

Zato, ova iskustva i ove stvari koje imamo da se događaju ovde, da nisu potvrđene Božijom Rečju, bile bi pogrešne; ne zanima me šta bi se dogodilo, bilo bi pogrešno. Zato, to je po Pismu, apsolutna Istina. O, tako sam sretan što sam član velikog Tela Hristovog.

39 Dakle, hajmo sada, približavamo se lekciji. Dakle, završili smo ovde preko gde je rekao: „Videvši da smo okruženi sada...” Oprostite. To je, citirao sam 12. glavu. Bio sam je čitao, ali je nisam proučavao. Ja...

Brat Norman, boraveći kod moje kuće tamo gore i on zna da sam juče tek stigao i braća znaju, tamo dole, da sam tek stigao. Jedino vreme koje imam da pročitam Pismo bilo je sedeći upravo ovde pre nekoliko minuta. Tako je. Ne proučavam Ga, samo čekam na Duha Svetog da Ga da baš onako kako On to želi. On zna gde se nalazi osoba koja Ga mora imati. Tako, ako imam nešto smišljeno u svom umu što ću reći, onda je to pogrešno. Ali ako samo Njega pustim da to učini, On će Ga odvesti pravo do mesta gde Ono pripada. Vidite? „Ne brinite se šta ćete reći, jer ne govorite vi, već Otac vaš koji prebiva u vama. On govori.”

40 Dakle, poslednja glava, prethodna glava, čuli smo ovo da: „Kako ćemo izbeći, ako zanemarimo toliko spasenje; Koje nam je najpre propovedano od Gospoda Isusa, i Njega s onima koji su Ga čuli?” Iste stvari koje je Isus činio da pokaže, te iste stvari kao da se odvijaju ovde: isti Anđeo Božiji, ista dela, isti dokaz, isto sve, sve zajedno, isto Evanđelje, pravo sa Rečju. „Ako je to bilo učeno od Gospoda, onda potvrđeno

„O, haleluja!” Tamo su svi vikali i skakali i zabavljali se, znate. I prva stvar znate, pogledali su nazad i rekli: „O, kakva je to prašina?”

Jedan od njih se popeo gore na brdo i rekao: „O, o! Jao, jao! To je faraonova vojska.”

Bog je rekao: „Zbog čega ste toliko uplašeni? Niste li verovali šta sam uradio tamo dole? Zbog čega ste toliko zabrinuti? Zašto Me ljutite?”

Kada su stigli tamo dole, Mojsije je otišao napolje i posredovao kod Boga. Bog je samo otvorio Crveno more a oni su prešli preko, zatvorili neprijatelja unutra. To je način na koji Bog to čini. Nemojte se plašiti. Nemojte se uzbuđivati. Nemojte biti uzbuđeni. Bunite se protiv Boga.

51 Šta je On onda učinio? Izgledalo je kao: „Pa, imali smo jedno veliko iskušenje; blagoslovljen Bog, prešli smo preko njega. Nećemo ih imati više. Na svom smo putu do obećane zemlje.” A On ih je vodio pravo napolje u pustinju, gde nema vode. Možete li zamisliti? Bog, sa Svojim-sa Svojim posvećenim, svetim narodom, vodio ih je pravo napolje u tu zamku, onda ih izvadio iz te zamke i vodio ih pravo napolje ovde gde nema vode. Kada ih je mogao odvesti nekim putem gde je bilo vode. Pa, jednostavno je mogao stvoriti reku celim putem da je hteo. Mogao je razbiti svaku planinu u radost, šikljajući vodu petnaest metara u vazduh da je hteo. Sigurno da je mogao. Ali da je On to učinio, bilo bi prelako. O! Blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje.

52 „Zašto je Bog dopustio da se to dogodi, brate Branhame? Zašto je Bog?”

Bog to čini. Pustite Ga. Samo idite dalje. To je Božiji posao. „Koraci pravednika su određeni od Gospoda.” Da, gospodine. U čemu je razlika?

„Brate Branhame, izgubio sam sav svoj novac.” Pa, svejedno blagoslovi Boga.

„O, učinio sam ovo i dogodilo se ovo, oluja je oduvala moju kuću.”

Blagoslovi Boga, svejedno. „Gospod dao, Gospod uzeo, blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje.” Samo nastavite hodati dalje. To je sve slava Božija. Bog zna šta radi.

Neki kroz vodu, neki kroz poplavu,

Neki kroz veliko iskušenje, ali svi kroz Krv.

To je način na koji nas On vodi. Tako je. O! Osećam se kao da bih jednostavno mogao stati i vrištati. To je način na koji On vodi Svoju dragu decu. O, možete li jednostavno osetiti... Dakle, ja nisam psiholog, ali možete li samo osetiti taj ljupki Duh kako sada kupu zgradu? [Zajednica kaže: „Amen.” - urednik] Šta kada bi se naše oči otvorile upravo sada i

Boga.”

48 Pogledajte ovo. Dopustite mi da To pročitam.

Kao što je rečeno: Danas ako glas njegov čujete, ne otvrdnite svoja srca, njegov glas koji govori vašem srcu, kao u pobuni, kada su se pobunili protiv Njega.

Poslušajte.

Jer neki su se, čuvši to, pobunili:...

Koliko vas zna da su se Izraelci pobunili protiv Boga svojom neverom? [Zajednica kaže: „Amen.” - urednik] Mrmljali su. Potpuno su... Bog je hodao pravo tamo dole. I kada su dobili sve... Prva stvar, upali su u nevolju.

Ovde je bio taj Vatrene Stub iznad njih. Ne znam jesu li Ga svi videli ili nisu. Makar Ga je Mojsije video. I bio je iznad njih i oni su Ga gledali. A kada su se spustili dole... Kažem ako Ga nisu videli, ne znam jesu li ili nisu. Išao je pred njima. Biblija je rekla da je bio tamo.

49 Rekla je: „Zvezda je išla ispred mudraca.” Niko Je nije video osim mudraca. Prešla je iznad svake osmatračnice. Držali su vreme prema zvezdama. Niko Je nije video osim mudraca. Za njih je bilo da Je vide i mudraci su bili ti za koje je Zvezda bila poslana.

A Vatrene Stub je bio poslan Mojsiju, a Mojsije je bio poslan deci Izraelovoj. A oni su trebali slediti Mojsija. Mogli su videti Mojsija, a Mojsije je video Svetlo.

Otišli su tamo!...?... I dok su izlazili, stigli su do Crvenog mora. I o, oni-oni nikada nisu videli sve te znake čudesa i stvari kako se odvijaju dok su još bili dole u-u starom Egiptu, ali kada su izašli odande na svom putovanju, tek obraćeni i izvedeni napolje. Onda, prva stvar znate, upali su u nevolju.

Bog voli da vas dovede u nevolju. On voli da donese nevolju dole i vidi šta ćete učiniti s tim. Tako, On je samo zaustavio Crveno more i prva stvar znate, odveo ih pravo napolje u to mesto, onda je poslao faraona za njima. Vidite kako Bog to voli da radi? Voli pokazati Svoju silu i ljubav. On je Bog i On vam baš voli pokazati ko On jeste. Amen.

A nevolja toga danas je, ljudi kažu: „O, ti dani su prošlost.” Ne. Kako Bog može prikazati Sebe kada ste vi učeni takvim stvarima? Ali Bog voli da manifestuje Sebe.

50 Ovde su došla deca Izraelova, hodajući u Svetlu. Mojsije je išao pred njima. Tamo su bili. „Dođite. Ovo je put. Bog poziva. Izlazimo napolje. Idemo do obećane zemlje.”

Njegovim učenicima što smo čuli,” Pavlu takođe, „kako ćemo izbeći ako zanemarimo toliko spasenje?”

Dakle, Pavle je to govorio svojoj jevrejskoj publici. Dakle, oni nisu imali snimače kaseta, kao što mi imamo danas ovde. Ali su imali pisare koji su sedeli tamo, zapisivali To baš kako je Pavle To propovedao.

I to je ono što To jeste upravo ovde. Mi To dobijamo putem snimača kaseta i ove kasete idu širom sveta, vidite, da pokažu da je To Istina. Naša religija nije uzaludna, ona je apsolutno uskrslu Isus Hrist, ista stvar. Dakle, ne smemo To zanemariti.

41 Dakle, nemojte samo otići iz crkve danas i reći: „Pa baš nekako uživam ići tamo dole. Sviđa mi se pevanje i ljudi su srdačni oko te male stare crkve.” Nemojte to činiti.

Brate, neka se vaše srce zapali, recite: „O, moram učiniti nešto oko toga. Moram izaći napolje i videti ako mogu pridobiti nekoga da se spasi.”

I nemojte ići napolje govoreći: „Blagoslovljen Bog, ako se ne pokajete, izgинуćete.” Ne.

Idite s tim nežno. „Budite mudri kao zmija, a bezazleni kao golub.” Vidite, tako trebate ići. Pristupite osobi, ako on uzgaja kokoške, pričajte mu o kokoškama neko vreme. Vidite? I onda, prvu stvar znate, pričaćete o Gospodu. Ako je on farmer, pričajte o njegovoj farmi.

Ako prodaje automobile, pričajte o njegovim automobilima neko vreme: „Kakve lepe automobile imate,” i tako dalje. Vidite?

Dok ne uhvatite Duh, kad Otac kaže: „Sada je vreme da mu pristupiš po pitanju njegove duše.”

Možete to odmotati, vidite: „To je lep automobil. Znae kako je prevoz danas postao velik. O, kako su nacije dovedene bliže zajedno; i gradovi naših nacija, bliže zajedno. Prijatelji i majke mogu posetiti jedni druge. Znae, predivna je stvar imati automobile kakve vi prodajete.”

„Da, gospodine. Sigurno da je. Uh-huh.” Znae, puši svoju cigaretu ili šta god je to. „Da, to, to su dobri automobili.”

„Jeste li ikada razmišljali šta bi starosedeoci pomislili da su videli tako nešto?” Samo nastavite ići tako, znae.

Nakon nekog vremena, recite: „Da, da, sigurno.”

Znae drugu stvar koju to čini, to donosi kao što mi imamo, kao u probuđenjima. Ljudi mogu doći širom zemlje, brzo na probuđenje.” Vidite, vi otvarate put celo vreme, znae.

Ako osećate da Nešto probija put, stanite upravo tamo, pomaknite se ovde preko. Kao što je doktor rekao, napolju u Pheonixu, rekao je:

„Gospode, ispuni usta moja dobrim rečima, a onda me gurni kada sam rekao dovoljno.” Vidite? Da. „Gurni me kada sam rekao dovoljno.”

42 Dakle, primetite sada, počecemo od 15. glave ili 15. stiha 3. glave, upravo sada.

Kao što je rečeno: Danas ako glas njegov čujete, ne otvrdnite svoja srca kao za vreme pobune.

Pogledajte sada Pavla kako ovde govori. Dakle, rečeno je: „Danas, nakon toliko mnogo vremena.” Ući ćemo u to nakon nekog vremena, to: „Danas, toliko mnogo vremena.” Dolazi u sledećoj glavi: „Nakon toliko mnogo vremena.”

... rečeno je: Danas ako glas njegov čujete, ne otvrdnite svoja srca kao za vreme pobune, (Kada su se pobunili protiv Boga.)

Pročitajmo sada sledeći stih.

Jer neki su se, čuvši to, pobunili;...

Dakle, o čemu on govori? Evanđelju.

...ali ne svi koji su sa Mojsijem izašli iz Egipta.

A na koje se on srdio četrdeset godina? Nije li na one koji su sagrešili, čija su mrtva tela popadala u pustinji?

43 Zaustavimo se ovde na trenutak. Pobuna: „kada su se pobunili”. Dakle šta je Bog učinio? Dakle, Pavle pokušava govoriti. Šta ih je izvelo iz Egipta? Je li to bio Mojsije? Ne. Mojsije je bio telesni instrument.

Sada imamo pozadinu ovde. Želimo biti ispravljeni sada. Kada pogodimo ovu tačku ovde za nekoliko trenutaka, vi ćete-vi ćete to videti.

Dakle, Bog je imao svoje ljude sa nepostojanim počinkom. Bili su dole u Egiptu. Bili su van svoje prave pozicije. Bili su van svoje domovine. Bili su stranci i pridošlice, a Bog ih je trebao odvesti odatle gde jesu, u-u Egiptu, gore do domovine.

Tip današnjice; mi smo nepostojani. Ovde ne traje dugo. Mali dečaci bucmastih ruku igrajući se sa klikerima, male devojkice igrajući se s lutkama; prva stvar, znate, imate sedu kosu i izborani ste. Nešto ovde nije u redu. Ovo nije dom. Na pogrešnom smo mestu. Zbog toga kažemo da smo stranci i pridošlice. Nešto se dogodilo.

44 Mala dama je rekla, ovog jutra u sobi, kako su joj se ljudi jednom smejali. Rekao sam: „Ali sestro draga, ti nisi njihova.” Mi smo drugačiji ljudi.

Moja mala devojkica je rekla: „Tatice, te-i-te devojkice su učinile te-i-te stvari koje su učinile.”

Rekao sam: „Ali, pogledaj dušo.” One su imale te ploče od Elvise Presleya. Rekao sam: „Ne bih ih želeo u svojoj kući.”

Rekla je: „Ali tatice, one su dobre male devojkice.”

Rekao sam: „Mogu biti. Nemam ništa da kažem protiv toga. Ali postoji jedna stvar, mi smo drugačiji. Drugačiji smo. Ne da želimo biti drugačiji, nego Duh koji je u nama je izašao iz toga. Od drugog ste sveta.”

Kada idem u Afriku, ne mogu se priviknuti na njihove-njihove-njihove načine života. Oni ne nose nikakvu odeću. Goli su. I pokupe nešto što je trulo, ima crve u sebi, svejedno to pojedu; nema razlike. Vidite?

45 A Ovo je drugačije. Znae, jednom, svi smo bili takvi, ali civilizacija nas je dovela i načinila nas drugačijima.

A obraćenje je to dupliralo milion puta. Više ne želimo trule stvari sveta. Hrist nas je učinio hrišćanima; kao što je civilizacija učinila da postanemo čisti. I primetite, ne samo to, nego ispovedamo da smo stranci i pridošlice. Nismo od sveta. Onda, ne želite imati ništa sa svetom. I te stvari su prošle.

Dakle, Izrael je bio dole u Egiptu. Oni nisu bili Egipćani. Egipćani, bila je sramota za Egipćanina staviti svoje ruke na ovcu. A Izraelci su bili pastiri. I kako je to moralo biti za Mojsija, nakon svih poniženja budući da je bio Egipćanin, uzgajati stoku.

Jeste li primetili šta je faraon rekao Josipu i tako dalje? „To je sramota.” Rekao je: „Tvoji ljudi su pastiri.” Pa čak Egipćanin nije mogao ni staviti svoje ruke na pastira. Bio je od drugačijih ljudi.

46 I tako je to danas sa hrišćaninom kada je nanovo rođen. To nije... Za njega je prljavo družiti se tamo gde ljudi piju i govore proste šale i žene su gole. I svaki... To, to je-to je prljavština. O, blagoslovljen neka je Gospod! Mi smo ovde pridošlice. Stranci smo ovde. Duh je obraćen, a mi tražimo Grad gde žene ne nose kratke pantalone. Tražimo Grad gde nema pivnica. Tražimo Grad gde prebiva pravednost. Zato smo pridošlice.

47 Tako, Bog se spustio dole u velikom snopu Vatre, kao Oreol, omotao se u grm i počeo najpre otkrivati Sebe Mojsiju. Mojsije je rekao...

Znae kako smo imali lekciju neko večer, kako je, kada je Isus bio ovde na zemlji, On rekao: „Dakle, pre nego je Mojsije bio, JA JESAM.” To je bio Isus u gorućem grmu, u Vatrenom Stubu. To je isti Isus i danas.

I On je otkrio Sebe u Vatrenom Stubu, a Mojsije je imao iskustvo. Odlazi dole u Egipat. Propoveda Evanđelje, radosnu vest, a znaci i čudesa su ga sledili. Shvatate li to? Ista stvar je danas.

Ne samo to, već oni Jevreji su izašli napolje, hodali u Svetlu, bili su vođeni istim Vatrenim Stubom. A Biblija je rekla da: „Ne iskušavajte